

Prelatens brev (februari 2007)

Prelaten inbjuder oss att acceptera Guds vilja, också när den förefaller svår: ”Att ta emot dessa krav med generositet, kanske efter en inledande stund av motstånd eller rådvilla, utgör den säkra vägen för att följa Jesus på nära håll.”

2007-02-17

Mina kära: må Jesus bevara mina
döttrar och söner!

Låt oss betrakta det ställe som den helige Lukas har förmedlat. *När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren — det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren — och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag* (Luk 2:22-24). I några få verser upprepas det på ett älskvärt sätt att Maria och Josef färdas till Jerusalem med det uttryckliga ändamålet att uppfylla Guds vilja, såsom den beskrivits i Moses lag. De ifrågasätter inte någonting, även om de inte saknar anledning att tycka att detta bud inte gällde dem. De lyder med enkelhet och med glädje och efterlämnar därmed ett fulländat föredöme av trohet till Gud och av lydnad till hans lagar till alla män och kvinnor i alla tider, och särskilt till de kristna. Detta har säkert fått er att tänka på den helige Josemarías

skarpa ord då han kommenterar Rosenkransens fjärde glädjerika hemlighet: ***Har du märkt? Hon – den obefläckade! - underordnar sig lagen som vore hon oren. Lille dumbom, nog skall väl denna förebild lära dig att uppfylla Guds heliga lag oavsett alla personliga uppoffringar?***(Rosenkransen, Fjärde glädjerika mysterium).

Hela den kristna visheten sammanfattas i uppfyllandet av Guds lag. Det finns ingen möjlighet att följa Kristus utanför denna väg av fullkomlig förening med Guds vilja. Jungfru Maria och Josef gjorde så i varje stund av deras liv. När Hebreerbrevet talar om Guds Sons inträde i världen, lägger det orden från en psaltarpsalm i hans mun: *”Offer och gåvor begärde du inte, men en kropp har du danat åt mig. Brännoffer och syndoffer gladde dig inte. Då sade jag: Se, här är jag. Som det står skrivet om mig i bokrullen*

*har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.” (Heb 10:5-7; Jfr Ps 40:7-9). Och det är mycket betydelsefullt att när Maria i samma stund tackar ja till Inkarnationen svarar hon ängeln Gabriel: Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt (Luk 1:38). Jungfru Marias fiat är i fullkomlig enhet med Guds Sons ecce venio, han som blir människa för vår frälsnings skull. Den helige Fadern säger: **Inför mysteriet av dessa två ”Här är jag”, Sonens ”Här är jag” och Moderns ”Här är jag”, vilka återspeglar sig i varandra och utgör ett enda Amen till Guds kärleksvilja, så förundras vi och tillber fulla av tacksamhet (Predikan, 25/3 2006).***

Men denna förundran och tacksamhet bör vara verkningsfulla, de bör visa sig i handfasta gärningar. Ty vi kommer ihåg Jesu ord: *inte alla som säger ’Herre, herre’ till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de*

som gör min himmelske Faders vilja (Matt 7:21). Herrens starka förebråelse till människorna av hans tid, vilken han även skulle kunna rikta till oss idag, säger just detta: att vi många gånger nöjer oss med att förkunna vår kärlek till Gud i ord, men gärningarna kommer till korta. Den helige Markus tar upp detta i ett ställe i hans evangelium, som vi kommer att läsa i Mässan om några få dagar: *Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare, när det står: "Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig"* (Mark 7:6). Låt oss ta hjälp av vår Faders ord för vår meditation: ***Din bön bör vara som Guds Sons bön, inte som hycklarnas, vilka får höra Jesus säga till dem: "Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket". Din bön, ditt rop "Herre, Herre" bör på tusentals olika sätt under din dag gå hand i hand med en verksam vilja och ansträngning för att***

uppfylla Guds vilja(Den helige Josemaría, *Forja*, nr 358).

Låt oss ofta fråga oss: Uppfyller jag troget himmelens vilja? Söker jag efter att anpassa mig i allt till dess krav, utan begränsning? Det är lätt att uttala det som den helige Josemaría tänkte, men i praktiken måste vi med klartext erkänna att vi påträffar eller tänker oss många svårigheter för att hörsamma och älska vår himmelske Faders vilja. En sjukdom, en fysisk eller moralisk motgång, ett oväntat hinder i vårt arbete, friktionerna i umgänget med andra människor, något som inte går enligt våra planer... Alla dessa detaljer utgör konkreta uttryck för Guds vilja, som Herren riktar till oss genom att använda sig av de mest vanliga omständigheter, och de kräver ett lojalt svar. Att ta emot dessa krav med generositet, kanske efter en inledande stund av motstånd eller rådvilla, utgör den säkra vägen

för att följa Jesus på nära håll och uppfyller bokstavligt rådet att ta hans kors på oss varje dag och på detta sätt efterlikna honom fullkomligt (Jfr *Luk 9:23*).

Hur svarar vi på dessa kall från Gud? Lyckas vi upptäcka vår Fader Guds kärleksfulla vilja bakom dagens motgångar, även de minsta? Är vi medvetna om att allt detta kan liknas vid de mejselslag med vilka den helige Ande, den gudomlige Konstnären, inhamrar Kristi bild i vår själ?

Låt oss vara generösa, mina barn, när vi utropar *serviam*. Låt oss lyssna till den helige Josemarías råd:

Hamna inte i en ond cirkel genom att tänka: Om det här löser sig på ett eller annat sätt, så kommer jag att vara mycket generös mot Gud. Kan det inte vara så att Jesus räknar med att du skall vara generös utan förbehåll, för att

själv lösa problemet på ett bättre sätt än du kan föreställa dig? En fast föresats, en självklar konsekvens: Varje ögonblick, varje dag, vill jag försöka att generöst uppfylla Guds vilja(Den helige Josemaría, *Vägen*, nr 776).

Dessa ord är en förlängning av de ord, vilka också står i *Vägen*, som var inristade med eld i vår Faders själ: ***Man berättar om någon som i bön sade till Herren: "Jesus, jag älskar dig" och fick följande svar från himlen: "Kärleken visar sig i gärningar och inte i vackra ord." Tänk efter om inte även du förtjänar denna kärleksfulla förebråelse***(*Ibid.*, nr 933).

Just under dessa dagar är det 75 år sedan vår Fader hörde Gud säga detta inom honom. Vår Fader syftade ofta till denna händelse som ägde rum den 16 februari 1932, men han talade alltid på så sätt att man inte

kunde gissa vem huvudpersonen var. Det är endast efter hans färd till det himmelska hemmet som vi har lärt känna denna händelse i detalj, vilket framgår ur hans *Apuntes íntimos* och tas upp i en av de publicerade biografierna.

Vår grundare hade haft en svår förkylning under flera dagar och han uttrycker sig så här: ***Detta föranledde att min bristande generositet mot min Gud uppenbarade sig, då jag försvagades i min bön och i de tusen småsaker som ett barn (...) kan erbjuda sin Herre varje dag. Jag var medveten om detta,*** fortsätter han, ***och att jag skjöt upp vissa föresatser om att engagera mig mera och ägna mera tid åt fromhetsövningar, men jag lugnade mig själv med tanken: senare, när du är starkare, när de dinas ekonomiska situation är bättre... då!*** (Den helige Josemaría,

Apuntes íntimos, nr 606 (16/2 1932).
Jfr Andrés Vázquez de Prada, "El
Fundador del Opus Dei", band 1, s.
417).

Hur mänsklig är inte den helige
Josemaría! Han var också tvungen att
kämpa som vi i så många småsaker.
Även han, som vi, påverkades av
krämpor, ekonomin, brist på tid,
ovilja... Hur skall han inte kunna
förstå oss när vi ber honom om att
hjälpa oss att övervinna våra
begränsningar? Låt oss vända oss till
honom med förtröstan, eftersom han
förstår våra behov så väl. Men låt oss
i varje stund vara beredda att
erkänna Guds vilja i alla slags
omständigheter och låt oss göra den
till vår egen utan att gömma oss
bakom ursäkter, som vi ofta kommer
på för att rättfärdiggöra vår
bristande generositet.

Jag fortsätter med den helige
Josemarías egen berättelse. Samma

16 februari, medan han gav systrarna i Santa Isabel den heliga kommunionen, talade han med Jesus Kristus i sitt hjärta och utan hörbara ord sade han något till honom som han ofta upprepade dag och natt:

”Jag älskar dig mer än dessa.”

Omedelbart– tillägger han – förstod jag utan ord: ”Kärleken visar sig i gärningar och inte i vackra ord.” I samma stund insåg jag tydligt hur föga generös jag är och kom ihåg många detaljer, oväntade, som jag inte brydde mig om, vilka fick mig att förstå på ett tydligt sätt hur jag brustit i generositet. Åh Jesus! Hjälp mig, så att din åsna blir helt och fullt generös. Gärningar, gärningar! (Ibid.).

Don Álvaro berättade att detta ingripande från Herren omvälvde den helige Josemaría mycket, inte för att han var svag i bön, utan eftersom Gud bad honom om mer, och med denna *loquela* upplyste han hans

förstånd och stärkte hans hjärta så att han skulle upptäcka **många detaljer, oväntade**, som han kunde finslipa. Så gjorde vår grundare, och minnet av denna **kärleksfulla förebråelse** från Jesus sporrade honom under loppet av hans liv för att tjäna Gud och människor mera och bättre.

Även vi kan och bör tillägna oss denna lärdom. Att uppfylla Guds vilja utan snålhet, såsom den uppkommer i det dagliga livet, markerar den framstående vägen, huvudvägen för att följa vår Herre utan att vika av och vara verkningsfulla i apostolatet. Detta påminde den helige Fadern i en predikan: **Att följa den gudomlige Mästaren troget gör de kristna till fredens vittnen och apostlar. Vi skulle kunna säga att denna inre hållning också hjälper oss att bättre visa hur vårt kristna svar bör vara till det våld som hotar**

världsfreden. Det är säkerligen inte hämnden, eller hatet, eller flykten till en falsk spiritualism. Kristi lärjungars svar består hellre i att gå den väg som valdes av honom som bestämt omfamnade korset inför det onda som fanns i hans tid och i alla tider. På detta sätt tog han kärlekens längre men effektivare väg. I hans fotspår och i förening med honom bör vi alla anstränga oss att trotsa det onda med det goda, lögnen med sanningen, hatet med kärleken (Benedikt XVI, *Predikan*, 1/3 2006).

Med all kärlek välsignar er

Er Fader

+ Javier

Rom, den 1 februari 2007.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
prelatens-brev-februari-2007/](https://opusdei.org/sv-se/article/prelatens-brev-februari-2007/)
(2026-02-22)